

Bíró Árpád Levente

Mese habbal

A dráma a *Játéktér* 2015. téli számában jelent meg.

Szereplők:

MÁRTON
KIFLIFEJŰ
REZSŐ KIRÁLY
MINERVA KISASSZONY
VIHARFELHŐ ÚR
TÖLGYFANÉ
TANÍTÓ NÉNI
MATEKTANÁR

Becszengetnek. A Tanító néni belép az osztályba. Színes tér, tele játékokkal. Márton alszik.

TANÍTÓ NÉNI Márton! Márton!

MÁRTON Nem én voltam, tanító néni!

TANÍTÓ NÉNI Ma te felelsz, Márton. Hol a házi feladatod?

MÁRTON Hát... hát... tetszik tudni...

TANÍTÓ NÉNI Már megint elvitte a cica?

MÁRTON Nem...

TANÍTÓ NÉNI Már megint megette a kutya?

MÁRTON Nem...

TANÍTÓ NÉNI Hát akkor?

MÁRTON Tetszik tudni, én már régóta gyanítom, hogy valakik összeesküdtek ellenem.

TANÍTÓ NÉNI Nahát...

MÁRTON A múltkor is, ha tetszik emlékezni, eltűnt a töltőtollam. Meg... meg a rágógumim innen a pad széléről, amit azért tettem oda, mert nem tetszik szeretni, ha rágózunk, meg a rádióm... meg az az origami, amit kézimunkára kellett volna hoznunk... na meg egyszer a füzetem is...! Egy pillanatig nem figyel az ember, és huss! Már nem találok semmit. Tegnap aszondtam: na megállj, te, lopótök, megtalállak. És akkor ilyen megfigyelő üzemmódba helyezkedtem. És vártam. És vártam. Jó, mondom, időm még van. Hát az csak érthető, hogy az ember nem kezd el rögtön dolgozni... mert mi van, ha pont akkor lopják el a füzet, amikor már majdnem megvan a házival! Na és akkor így vártam, és egyszerűcsak...

A füzet mozogni kezd a padon.

MÁRTON A füzet után vettem magam. Az az enyém! Mit mondok megint a tancinak, ha kéri a házi feladatot?! Hallod? Halló-halló! A csudába, adjátok vissza. És ahogy így pöfögtem, meg műfogtam, meg moftoltam, meg sírtam – nem, nem sírtam, mert azt csak a csajok szokták –, szóval, ahogy utánavetettem magam a füzetablóknak, hát elképesztően nagyon melegem lett hirtelen. Mondtam anyának, hogy nem kell zoknit húznom, mert a szobámban meleg van, de nem hitt nekem. Hé! Hiszen ez nem is a szobám!

Az osztályterem képe megváltozik. A berendezési tárgyak ugyanazok maradnak, de a színek és fények változnak. Kicsi, furcsa manók tömege járkal és hord egy nagy kupacba füzeteket.

MÁRTON Az a Bence törifüzet! Mit keres nálatok? Nem kéne mondanom, de még a tantónéni régi füzetét is ott láttam. Nem adod vissza, te, kifliffejű?

KIFLIFEJŰ Kifliffejűűű?! Te szóke kóla!

MÁRTON Minibili!

KIFLIFEJŰ Kalácsképű!

MÁRTON Múguminudli!

KIFLIFEJŰ Igazán választékos, de most dolgom van.

MÁRTON Ezt nem hagyhatom! Vissza kell szereznem a cuccot! Várj! Hová hordjátok az én füzetem, meg a Bence füzetét, meg a tantónéni füzetét?

KIFLIFEJŰ Ennyit se tudsz, hígagyú? Rezső király fázik.

MÁRTON Hát hogy a viharba fázik ez a Rezső király, mikor itt olyan meleg van, hogy zoknit sem kell húzni?

KIFLIFEJŰ Rezső király folyton csak fázik. Vacog júniusban, didereg júliusban, rázza a hideg augusztusban, szóval télen-nyáron sapka-sál.

MÁRTON És ez a nagy... nem: óriási... nem: bazi nagy füzethalom ott?

KIFLIFEJŰ Azt mind eltüzeljük.

MÁRTON Nahát, engem hidegen hagy ez a Rezsó király...

KIFLIFEJŰ Hidegen hagy! Haha! A fagyoskodó király hidegen hagy! Vicces kölyök vagy te...

MÁRTON Ifjabb Mártonfalvy Márton.

KIFLIFEJŰ Vicces fiú vagy te, Márton.

MÁRTON És akkor visszakaphatom az én füzetemem, meg esetleg a Bence füzetét és a tantónéni füzetét?

KIFLIFEJŰ Nem.

MÁRTON De.

KIFLIFEJŰ Nem.

MÁRTON Ami az enyém, az az enyém!

KIFLIFEJŰ Tán írja rajta a neved?

MÁRTON Igen.

KIFLIFEJŰ (*zavarba jön*) Nem számít.

MÁRTON Pimasz!

KIFLIFEJŰ Az olyan, mint a komisz?

MÁRTON Nem tudom, anya szokta az ilyen helyzetekben azt mondani, hogy pimasz.

KIFLIFEJŰ Igazán választékos, de nekem most már tényleg...

MÁRTON És ez a Rezsó...

KIFLIFEJŰ Rezsó!

MÁRTON ...szóval ez a Rezsó király miért fázik?

KIFLIFEJŰ Tizenhuszonharminc évvel ezelőtt elvitték Rezsó király lányát, Minerva kisasszonyt, elrabolta a gonosz Matektanár. Azóta libabőrös reggeltől estig a király. A kihűlt szívet, azt mondják, csak a szeretet olvaszthatja fel. Ha talán újra szeretni tudna valakit, akkor...

MÁRTON Akkor?

KIFLIFEJŰ Akkor lehet, hogy nem lesz szükség a füzetedre. A füzetekre, pontosabban.

MÁRTON Nagyszerű. Akkor tehát, ha megmentem Enervát, visszakaphatom a füzetemem.

KIFLIFEJŰ Minervát!

MÁRTON Minerva, Enerva, mindegy... Ha visszahozom a kiscsajt, akkor a Rezsó Rezsónék lesz kit újra szeretnie, és felolvad a szíve, és nem lesz többé libabőrös, és visszakaphatom a füzetemem, hogy még időben megírhassam a házi feladatot holnapra a tantónéninek.

KIFLIFEJŰ Pontosan.

MÁRTON Sima ügy! Akkor én nem is késlekedek, megmentem Minerva kisasszonyt!

KIFLIFEJŰ Az nem olyan egyszerű. A gonosz Matektanár csak akkor enged szabadjára Minerva kisasszonyt, ha cserébe megoldanak neki egy fejtörőt.

MÁRTON A tantónéni mindig dicsér, hogy jó vagyok fejtörőkből.

KIFLIFEJŰ Ebbe a fejtörőbe már sokaknak beletört a feje. Érted – fejtörőbe beletört a feje.

MÁRTON És akkor nézzem tétlenül, hogy elégetik a füzetemem?! Hiszen holnapra házi feladatom van! Nem késlekedhetek, még ma este házi feladatot kell oldanom.

KIFLIFEJŰ Jó utat!

MÁRTON De merre is...

KIFLIFEJŰ Mi merre?

MÁRTON Hát merre lakik a Matektanár?

KIFLIFEJŰ Pofonegyszerű! Látod azt az utcát?

MÁRTON Igen.

KIFLIFEJŰ Na, nem arra. Itt, balra fordulsz, méssz három lépést, három lépés után megteszel negyvenszázöt kilométert, aztán jön a Nagyfolyó, a Nagyfolyón át kell kelned, de nincs rajta híd,

onnan még ezeregy mérföld, és ha elérkezel az ezerkettedik mérföldkőig, ott jobbra fordulsz, s az erdő közepén ott a ház.

MÁRTON Balra, három lépés, még három, negyvenszázöt kilométer, Nagyfolyó... Hé, hé, Kififejű, hová mész? Ne menj el... Nahát... az igazán nem lehet jó, ha folyton fázik az ember... Sál, sapka, nagykabát! Hogy utálok, amikor anya beöltöztet, hogy mozogni is alig tudok. Mint egy egyiptomi fáraó. De hogy egész évben, télen és nyáron, nyáron és télen mindig csak fázzak, s egyéb elfoglaltságom se legyen... Szegény Rezsó Rezső.

És akkor, tessék elképzelni, igazából el sem tetszik tudni képzelni, hogy, mert én sem tudom elképzelni, hogy, de hirtelen ott termett előttem a füzetem, és repült! Mint egy óriási griffmadár, de inkább, mint a LEGO Hero Factory Sárkányvillám! Én megtehettem volna, hogy akkor visszafordulok, és megírom a házi feladatot, mert ugye visszarepült hozzám a füzet, de az már igazán érthető, hogy az ember nem hagyhatja, hogy miatta megfagyjon egy egész birodalom, s felélessék minden más gyermek füzetét! Szóval felszálltam az óriásra, nem... bazi nagyra nőtt LEGO Hero Factory Sárkányvillámfüzetre, és felrepültünk az égbe! Veszélyes menet volt! Egészen magasan egyensúlyoztunk, láttam az iskolát, és az iskolaudvaron a leveleket sepregető Tibor bácsit! Akkora volt, mint egy borszem! És sok fehér bárány legelt ott fenn a kékségben, köztük pedig ott prüszkölt egy fekete bárány! Helló, te fekete bárány!

VIHARFELHŐ ÚR Nem fekete bárány vagyok, hanem Viharfelhő úr!

MÁRTON Jó napot, Viharfelhő úr! Miért ilyen kócos ma, mint egy báránka?

VIHARFELHŐ ÚR Volt egy kis elintéznivalóm a Széllal. Erőszakos egy úrfi. Megtenné, kérem, hogy elrendezi boglyas hajamat? Látogatóba készülök, nem engedhetem meg magamnak, hogy szedett-vedettnek nézzen ki.

MÁRTON Persze. Így ni!

VIHARFELHŐ ÚR Köszönöm szépen. Tudja, Szél úrfinak volt némi kifizetetlen számlája a lakótársulásnál, s miatta le akarták vágni az áramot.

MÁRTON Aha.

VIHARFELHŐ ÚR Én meg a kedves lakóközösség úgy vélekedtünk, nem ejtethet egy ilyen suhanc foltot a becsületünkön. Jómagam vállaltam, hogy tárgyalási pozícióba helyezkedek.

MÁRTON *(feltűnően unja)* Ne haragudjon, Viharfelhő úr. Ismerem a helyzetet, a harmadikon a zsembes Irén néni is mindig erről beszél anyával. Most viszont fontos feladatom van: vissza kell vinnem Enerva... Minervát az apjához, hogy visszakaphassam a füzetem, amit holnap majd megmutatok a tantónéninek.

VIHARFELHŐ ÚR Igazán nem akarom feltartani magát, derék fiatalúr. Dicsérendő, hogy ilyen fiatalon, ilyen céltudatos... na mindegy is. Hogyan hálálhatnám meg?

MÁRTON Izé, nemtom. Majd kitalálom. Ha a helyzet úgy hozza, mindenképpen szólok! Viszontlátásra!

És átrepültünk a Nagyfolyón, amin nem volt egy árva híd sem, zuhatagos, forgatagos folyó volt, kakaós kávéból, és néhol volt benne vízesés is, ott hab volt rajta, sok-sok tejszínhab. Hihetetlen, ugye? És amikor az ezerkettedik mérföldkőhöz értünk, ott megpillantottuk a házat. Szálljunk le ide, erre a tölgyfaágra, füzetecském.

Leszállnak a fára. A fogas felnyög, köhög.

MÁRTON Meg tetszik lenni fázva?

TÖLGYFANÉ Én azt hiszem, ez gyógyíthatatlan. Ez az idő... száraz nyár... száraz köhögés. Teljesen kiszáradtam. Elmentem az orvoshoz, hogy kérjek valami gyógyszert rá, de goromba volt: maga már megint beteg? Ezt kérdezte. Fakopáncs doktor úr, hiszen az elmúlt félévben alig hétszer jártam magánál. Mert tudja, kedves ágamon landolt idegen, eléggé beteges természetem van: múlt hónapban például a májamra panaszkodtam, azelőtt vesegörcsök gyötörtek.

MÁRTON Olyan tetszik lenni akkor, mint Ica mama! Ő is mindig panaszkodik, ha jó idő van, azért, ha hideg van, azért.

TÖLGYFANÉ Hát igen... csak Ica mama nincs a halálán. Én viszont tényleg nagy bajban vagyok. Ha én nem kapok egy csepp vizet, teljesen kiszáradok.

MÁRTON Nem venném szívemre! De tudok valakit, aki talán segíthetne. Hahó, Viharfelhő úr! Most kéne a segítségével!

VIHARFELHŐ ÚR Miben segíthetek, kisfiú?

MÁRTON Tölgyfané itt majdnem kitikkad! Meg tudná tenni, hogy mielőtt elmegy vendégségbe, kicsit megöntözze őt?

VIHARFELHŐ ÚR Jótett helyébe jót várj.

TÖLGYFANÉ Nahát, milyen friss! Milyen pompás! Pompás! Egészen életre kaptam. Köszönöm, Viharfelhő úr.

MÁRTON Ifjabb Mártonfalvy Márton.

TÖLGYFANÉ Hogyan hálálhatnám meg a kedvességed, Márton?

MÁRTON Izé, nemtom. Meg kell oldanom a gonosz Matektanár fejtörőjét, hogy kiszabadítsam Rezső királyfi lányát és megmentsem a birodalmat a teljes fagytól, azért, hogy visszakaphassam a füzetet, amiben a házi feladatokat szoktam leírni.

TÖLGYFANÉ Akkor fogadd ezt ajándékul.

Egy tölgyfaceruzát ad Márton kezébe.

TÖLGYFANÉ A csodaceruza majd kisegít téged minden helyzetben.

MINERVA Jaj, jaj. A gonosz Matektanár fogságában élek tizenhúszonharminc éve, és kénytelen vagyok minden másnap számháborút játszani vele. Más már feladta volna, én viszont tudom, hogy valahol létezik egy férfi, akit csak nekem szántak az egek. Aki okos, aki bátor, aki megment és visszavisz apámhoz!

MÁRTON Ez csak Minerva kisasszony lehet! Megyek, kisasszony, megyek!

MATEKTANÁR Csak ne olyan hevesen, kisfiú, csak ne olyan hevesen.

MÁRTON Jó napot kívánok!

MATEKTANÁR Ha számításaim nem csalnak, Minerváért jöttél, ha nem csalnak számításaim.

MÁRTON Így igaz. Követelem az ő szabadságát.

MATEKTANÁR Bárhogy is osztok-szorok, erre csak egy mód van. Bárhogy is osztok-szorok.

MÁRTON Jól tudom, a fejtörő!

MATEKTANÁR Ezt jól összeadtad, jól!

MÁRTON De miért mond el mindent kétszer, kétszer?

MATEKTANÁR Te pimasz, te. Majd meglátjuk, hogy mire viszed a feladattal, hogy mire viszed, meglátjuk.

MÁRTON Addsa ide.

MATEKTANÁR Kapcsos zárójel, szögletes zárójel, mínusz, plusz, kiadok, szorok, összeadok, mincsinálók? Na tessék.

MÁRTON Ohó, hát ide csodaceruza se kell! Hiszen az eredmény nulla!

MATEKTANÁR Mi?

MÁRTON Nulla!

MATEKTANÁR Kapcsos zárójel, szögletes zárójel, mínusz, plusz, kiadok, szorzok, összeadok...

Tényleg nulla, tényleg!

MÁRTON Ide a lányt!

MATEKTANÁR A fenébe. Pedig megoldhatatlan feladat volt!

MÁRTON Kérem, tanár úr, tessék sietni a lány ideadásával, mert nekem még házi feladatot kell oldanom ma este, miután visszakapom a füzetemet Minerváért cserébe.

MATEKTANÁR Szinuszosz-koszinosz! Hiszen egyedül maradok, egyedül, dehiszen...

MÁRTON Helyesebb lett volna, ha a becsületes úton marad. Ez olyasmi, mint a Pitagorasz-tétel: az átfogó mindig rövidebb, mint a két befogó összege. Maga a kerülőutat választotta, s akik nem az egyenes úton járnak, azok pórul járnak. Ennyit már igazán megtanultunk a tantónénitől mi is.

MINERVA Te királyfi vagy?

MÁRTON Nem.

MINERVA Hát persze, a királyfiak nem lehetnek ilyen okosak!

MÁRTON Gyere, Minerva kisasszony, nem késlekedhetünk, mondtam már, még meg kell oldanom a házi feladatot holnapra a tantónéninek.

MINERVA Házi feladatot? És... és akkor nem is veszel el feleségül?

MÁRTON Feleségül? Egy nyolcéves kislánknak jobb dolga is akad, mint feleségül venni holmi királylányt!

MINERVA Nahát... és akkor mi lesz most?

MÁRTON Most visszaküldelek édesapádhoz, hogy megkaphassam végre a füzetemet!

És akkor elköszöntünk illedelmesen a Matektanártól, Tölgyfanétól, az egekben pedig láttuk, ahogy Viharfelhő úr szomszédolni megy. Átkeltünk a Nagyfolyón, amiben most narancslé csordogált, a partján pedig gumimaci kecskék legeltek. Hihetetlen, ugye? Rezső királybátyja, meghoztam Minervát! Az öreg belevörösödött a boldogságba! Azonnal lekerült sál, sapka, nagykabát. Az izzadó kis manócskák eloltották a tüzeket, a nap pedig újra kisütött a birodalomban. A Kiflifejú megmutatta a hazafelé vezető utat, bár meg kell mondanom a tantónéninek, hogy Minerva kisasszony igen nehezen engedett vissza. Sírt is, ahogy a csajok sírni szoktak. De én azt mondtam, haza kell mennem, megoldani a házi feladatot, és már amúgy is késő van, anyáék aggódni fognak. És mire végre valahára hazaértem, akkor hirtelen elaludtam. Érthető már ugye, hogy miért nem tudtam... egy ilyen fárasztó misszió után, házi feladatot?

TANÍTÓ NÉNI És a Bence törífüzetét hol hagytad? Hát az én füzetemet?

Kicsöngetnek.

MÁRTON Az... az már egy másik mese.

Vége